

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 216/22

Luxembourg, 22. december 2022

Sodba Sodišča v zadevi C-530/20 | EUROAPTIEKA

Latvijska zakonodaja, ki prepoveduje oglaševanje zdravil s ceno, s promocijskimi ponudbami ali s prodajo zdravil v paketu z drugimi izdelki, je združljiva s pravom Unije

Takšne oglaševalske vsebine spodbujajo nesmotrno uporabo zdravil in jih morajo države članice prepovedati

Z Direktivo 2001/83¹ so bile harmonizirane določbe na področju oglaševanja zdravil, tako da so za to oglaševanje določeni pogoji, omejitve in prepovedi s ciljem varovanja javnega zdravja.

SIA „EUROAPTIEKA“ je latvijska družba z omejeno odgovornostjo, ki opravlja farmacevtsko dejavnost v Latviji. Leta 2016 ji je latvijska inšpekcija za javno zdravje na podlagi nacionalne določbe, ki prepoveduje oglaševanje zdravil s ceno, s promocijskimi ponudbami ali s prodajo zdravil v paketu z drugimi izdelki, prepovedala razširjanje oglaševanja v zvezi s promocijsko prodajo zdravil. Družba „EUROAPTIEKA“ je leta 2020 pri latvijskem ustavnem sodišču vložila ničnostno tožbo, s katero je izpodbijala zakonitost te nacionalne določbe glede na Direktivo 2001/83.

Navedeno sodišče je Sodišču postavilo vprašanje glede razlage pojma „oglaševanje zdravil“ v smislu te direktive, zlasti glede tega, ali je s tem pojmom zajeto tudi oglaševanje nedoločenih zdravil, torej oglaševanje zdravil na splošno ali sklopa neimenovanih zdravil. Sodišču je postavilo tudi vprašanje, ali je prepoved oglaševanja s ceno ter oglaševanja promocijskih ponudb ali prodaje zdravil v paketu z drugimi izdelki, ki je določena v zadevni nacionalni določbi, združljiva z navedeno direktivo.

Sodišče je v sodbi z današnjega dne, ki jo je izdalo v velikem senatu, najprej navedlo, da **pojem „oglaševanje zdravil“ zajema vse oblike obveščanja, vključno z obveščanjem od vrat do vrat, agitiranjem ali spodbujanjem z namenom, da se spodbuja predpisovanje, izdajanje, prodaja ali potrošnja določenega zdravila ali nedoločenih zdravil.**

Ta pojem je namreč v Direktivi 2001/83 opredeljen zelo široko, in sicer tako, da zajema „vse oblike“ obveščanja, vključno z obveščanjem od vrat do vrat, agitiranjem ali spodbujanjem, kar vključuje med drugim „oglaševanje zdravil širši javnosti“.

Poleg tega, če bi bilo oglaševanje nedoločenih zdravil izključeno s področja uporabe Direktive 2001/83, bi prepovedi, pogoji in omejitve, ki so s to direktivo na področju oglaševanja določeni zaradi tveganj, ki lahko izhajajo iz prekomerne ali neustrezne uporabe zdravil, v veliki meri izgubili polni učinek ter bi bil ogrožen bistveni cilj varovanja javnega zdravja, ki mu ta direktiva sledi.

¹ Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 69), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2004/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 34, str. 262).

V obravnavani zadevi je Sodišče ugotovilo, da ima **razširjanje informacij, s katerimi se spodbuja nakup zdravil z upravičevanjem potrebe po takem nakupu s ceno, z razglašanjem promocijske ponudbe ali z navajanjem, da se zdravilo prodaja v paketu z drugimi zdravili ali drugimi izdelki**, kakršno prepoveduje nacionalna določba, ki se izpodbija pred predložitvenim sodiščem, promocijski namen. V skladu z ugotovitvami Sodišča to razširjanje informacij **zato spada pod pojem „oglaševanje zdravil“**, tudi kadar se te informacije nanašajo na nedoločena zdravila.

Dalje, v zvezi z združljivostjo take nacionalne določbe z Direktivo 2001/83 je Sodišče navedlo, da ta direktiva načeloma dovoljuje oglaševanje zdravil, za izdajo katerih zdravniški recept ni potreben in za katera ni mogoče uveljavljati nadomestila stroškov, na katera se natančneje nanaša ta nacionalna določba. **Vendar morajo države članice zato, da preprečijo nastanek tveganj za javno zdravje, prepovedati vsakršno oglaševalsko vsebino, ki lahko spodbuja nesmotrno uporabo takih zdravil.**

Sodišče je v zvezi s tem poudarilo, da **oglaševanje zdravil, za izdajo katerih zdravniški recept ni potreben in za katera ni mogoče uveljavljati nadomestila stroškov, lahko posebej pomembno vpliva na oceno in izbiro končnih potrošnikov**, tako glede kakovosti zdravila kot količine, ki jo je treba kupiti. Poleg tega **lahko oglaševanje s ceno in oglaševanje promocijskih ponudb ali prodaje zdravil v paketu z drugimi izdelki končne potrošnike privede do nakupa in uporabe teh zdravil glede na ekonomsko merilo, ne da bi bila izvedena objektivna ocena na podlagi terapevtskih lastnosti zdravil in konkretnih zdravstvenih potreb**. Take oglaševalske vsebine **poleg tega izenačujejo zdravila z drugimi potrošniškimi izdelki**, ki so na splošno predmet popustov in znižanj cen.

V skladu z ugotovitvami Sodišča **oglaševanje s ceno in oglaševanje promocijskih ponudb ali prodaje zdravil v paketu z drugimi izdelki torej spodbujata nesmotrno in prekomerno uporabo zdravil**, za izdajo katerih zdravniški recept ni potreben in za katera ni mogoče uveljavljati nadomestila stroškov. Zato je nacionalna določba iz postopka pred predložitvenim sodiščem, ki prepoveduje razširjanje teh oglaševalskih vsebin, združljiva z Direktivo 2001/83.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“: ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

